

ՄԱՅԵՆԱԽՈՍԱԿԱՆ

ՄԱՏԵՆԵԳԻՏԵԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1922 ՏԱՐԻ 08

2. Պատմութիւն, Դեղարուեստ, Աշխարհագրութիւն:

(Տես ՀԱ. 1922, էջ 598.)

Մի ն ա ս ե ա ն Ա.՝ Ծագումն ու նկարագիր հայ ազգին: Համաձայն կենսաբանական, մարդարանական, ցեղաբանական, հոգեբանական, հնախօսական ու պատմական նորագոյն յայտնութեանց: Առաջին մաս. Ցեղային-բնախօսական հիմքը հայկական նկարագրին: Գրեզնո 1922, 8°. էջը 160: — Մոտնս. կ. Յ. Փայէլեան, Կոչնակ ԻԲ, 1922, թիւ 43: Յ. Գապատայշեան, Ապարէջ ԺԵ, 1922, թիւ 898: Ա. Խանդամուր, Զանասէր Ը, 1922, թիւ 48: — Բնիկ նախնիք Հայոց: Գրեզնո 1922, 8°, էջը 64: Տէր-Մի ն ա ս ե ա ն Ե.՝ Հայոց ազգի ծագումը: Բանբեր Հ. Գ. Ի., Ա-Բ. 1921-1922, էջ 257-261: Եւմփոփէ Մարկուարտի ծանօթ գրքին բավանդակութիւնը:

Զ օ ր ե ա ն Յ.՝ Սոցեալ-տնտեսական հարցեր պատմական Հայաստանէն. հայ ժողովուրդի դասակարգային շրբատաւորումը իրաւական տեսակէտէ. Կղերականութիւն: Առեգ Ա, 1922, 631-640: 1. Կղերը իրեւ ուրբոյն դասակարգ. . . անձը. բ. ինչքը. հ. պաշտօն: 2. Կղերական դասի հասոյթները. . . Եկեղեցական կարուածներէ եկամուտ. բ. Կանոնաւոր տուրքեր. ժ. Արտաքը կարգի տուրքեր: 3. Սոցիալական կեանքի մէջ ունեցած դերը. 4. Փոխյարաբերութիւն միւս դասակարգերուն հետ: — Սոցիալ-տնտեսական հարցեր պատմական Հայաստանէն. հայ ժողովուրդի դասակարգային շրբատաւորումը մը իրաւական տեսակէտէ. Անձատաներու դասը: Առեգ Ա, 1922, 699-704: — “Նախապատմական շրջանի սկիզբը, համայնավարդական տնտեսութեամբ, գեղջուկը արտադրած է իր ընտանիքի կարիքներուն համար: Վանաւոր սեփականութեան ստեղծումով առաջացած է սոցիալական անհաւասարութիւն, որ հետզետէ շեշտուելով, իր կերպարանաւորումը ստացած է Արշակունեաց շրջանի հետ եւ շւրջ 14 դար, . . . արտադրող դասը թէ ներքին եւ թէ արտաքին տէրերուն հարկաւու ըլլալով՝ տառապած է դարեր շարունակ: Արշակունեաց շրջանէն մինչեւ Ռուբենեան շրջանը, հողի եւ աշխատաւորի փոխ-յարաբերութիւնը հետզետէ իր վեստ արտադրողի ընթացած է եւ կիլկեան Հայաստանի մէջ տիրած է մեծ հողատիրութիւնը իր կատարեւ մթեամբ: Անձատաներու այս դասը — շինական ներու, պարիկոսներու եւ գերիներու աստիճանաւոր խմբաւորութերով՝ վերջ ի վերջոյ կապուած է եղած տիրով շէմքին եւ բնութիւնն ազատ

ծնած մարդը, ոչ մէկ գեր կրցած է ունենալ երկի հասարակական կեանքի մէջ: Այսու կաւարտի Զօրեանի յօդուածաշաբթը:

Մէ լիք ս ե թ - Բ է կ' Լ՝ Արտաւաղդ եւ Մհերի հետքերը վրաստանում: Բանբեր Հ. Գ. Ի. Ա-Բ. 1921-1922, էջ 93-104: — “Արտաւաղդ, վրական հողի վրայ եղած է Արտաւաղդ այլեւայլ տարբերակներով: Խոկ Արտաւաղդ զրոյցը հայ վէպի քննիչները կը գտնեն վրական Ամբարակ զրոյցը ին մէջ (էջ 94-98): Բաղմաթիւ քննիչներ հայ Մհերի նմանօրինակը կը համարին վրական Ամբարակը: որուն զրոյցը սոկայն շատ աւելի կը մերձենայ Արտաւաղդի զրոյցին: Ուստի մինչ Արտաւաղդէ թէ անուանական եւ թէ առարկայական հետքեր կը դտնենք վրաստանի մէջ, Մհերէն՝ առ այժմ գրեթէ միայն անուանական հետքեր ծանօթ են. Մհեր = Միհր, Ամբան = Ա-Միհր-ան = Ա-Միհր-ան (էջ 98-104):

Տէր-Մի ն ա ս ե ա ն Ե.՝ Կնիք հաւատոյ եւ Հայոց եկեղեցու դաւան. գերբը Զ. Գ. Ի. Ա-Բ. 1921-1922, էջ 262-279: — 262-265 բովանդակութիւն կարապետ եպի ի Կնիք հաւատոյ, հրատարակութեան (Եմ. 1914, CXXVIII + 436). ապա քննադատութիւն: ա. էջ 262-268 Պարսից ժողովը գումարութիւն: ա. էջ 613ին, եւ ոչ 610-616ին ըստ Կարապետ եպի, ի Եւբեսով այս առթիւ պատմածնելը չունին արժանահաւատութիւն. բ. էջ 270-271. Կար. եպ. չէ յաջողած ապացուցանել, թէ Հայերում մասնակցութիւնը դաւանաբանական վէճերու, Քաղ-կեդնի մերժումը, Տիմ. Կուզիք հակամառութեան թարգմանութիւնը Եղած են Յով. Մանդակունույթ օրով՝ Ե. գարսւ ութանական թուականներուն: է. էջ 271-279 Կար. եպ. ի զուր կը պնդէ թէ Հայերը Զ-ի դարուն, նաեւ Յով. Մայրագոմեցի, կամ Կնիք Հաւատոյի հեղինակը, միաբնակ ու Յուլիանեան չէին:

Ա գ ո ւ լ ե ց ի՝ Հայք եւ զրացի ազգեր, Պատմական ակնարկ մը: Աղդ-Պահակ, Ա, 1922, թիւ 358, 359, 36, 363: Շարունակելի:

Բ. Ե.՝ Հայք եւ Խոլամք: Կոչնակ, ԻԲ, 1922, թիւ 49, էջ 1582-1584: — Ա. Հայոց յարաբերութեանց Խոլգիրը Խոլամք: Արաբներու եւ Խոլամք Թիւր-քերու հետ: — Արաբներէ շատ աւելի մարդասիրութիւն տեսած է Հայաստան քան Թիւրքերէ: — Բ. Ղուրանն վճռները եւ արդի Թիւրքերը Ասոնց Բաղաջնջելու: Կեղեկուու քաղաքականութիւնը բացարձակութիւն հակառակ է Ղուրանի:

Թ. ու մ ա ն ե ա ն Կ.՝ Յովհաննէս Պատմիչ Կաթողիկոս (897-931): Կոչնակ, ԻԲ, 1922, թիւ 44, 47, 48: Ա. Կաթողիկոսութիւնն առաջ: Բ. Կաթողիկոսութեան ժամանակ եւ Հայաստանի ողբանի վիճակը: Գ. Յունաց հետ յարաբերութիւն եւ կաթողիկոսին վերջին գործերը:

Բ. ա մ ա ջ ե ա ն Կ. Յ.՝ Պատմութիւն Ալլազգեաց թագաւորաց պատերազմի: Կոչնակ ԻԲ, 1922, էջ 1135-1136, 1166-1167: — Պատմական կոտորմն է Ժ. գարէն եւ համառօտիւ կը նկարագրէ 1521-1629 Արեւելքի մէջ տեղի ունեցած արիւնակի գեղեցիրը: Հանութիւն է Օքսֆորտի Բոդլեան

Մատունագարանի հայ Զեռ. թիւ 95 էն, գրուած
1641 ին, թղ. 33—66:

Ո Կ Ե ա ն Հ. Գ. Հայոց-Դամկնիկեան Մատունագիտու-
կան ծանօթ ութիւններ. (Ծար.). Բ.Զ.Մ. Հթ., 1922,
էջ 262—263:

Ս մբատ Տ է ր-Ա վետիսիս ան Հասան-Ղալայի կուր-
դանները: Նոր Աշխարհ, Nr. 1, 1922, 99—108:
Պեղուած հին իրեղները (մանաւանդ սովորական մանեակ Գ. գարեն յ. Ք. յունական արուեստ) կասկած չեն թողուրի որ Քիստոնէ յառաջ Գ-Բ-
դարերուն արգեն Հայաստանի իշխող բարձր շրջան-
ներու մ.ջ տարածուած էր հելենական կենցաղ
եւ արուեստ:

Յ ո Վ հ ա ն ն ի ս ե ա ն Ա. Գեղամայ եւ Ծարայ Մե-
լքների տոհմը: Բանրեր Հ. Գ. Ի., Ա-Բ,
1921—1922, էջ 105—113: — “Ժ.Զ.-Ժ.Է.
Դարերի լնթացըում Գեղամայ եւ Ծարայ երկիր-
ներում մելքական մի տուն չըր իշխում, այլ երկու,
եթէ ոչ աւելի: Դրանցից մ.կ' Մելք Ծահնա-
զարեանների իշխանութեան կենդրութ Մեծ Մազ-
րան էր, միւսի Մելք Ալուրէկեաններինը՝ Ծարը
եւ Զօղը: Հաւանական է, որ երրու մի մելքու-
թիւնները կենդրոնանալով մի ձեռքում ենթար-
կուած չենն իշխանական արդ տներից մ.կին կամ
միւսին: Սակայն գաւառներից իրաքանչիւրը իր
տոհմային իշխանաւորն ուներ, որ ժառանգում էր
հին իրաւունքնելը եւ խզում եկու որ Մելքի միա-
բար քաղաքականութիւնը, (112): Նեւթիւ մասին
լոյնը սփռող երկու յիշտակարաններ կը կցէ
(112—113). մին էջմատինի, միւսը Լազարեան Մա-
տենագարանէ հանելով:

Seth Mesrobb J.: The Oldest Christian Tomb
in Northern India and the United Provinces.
— Journal and Proceeding, Asiatic Society of
Bengal (New Series), Vol. XVII, 1921, Nr. 4.
Issued 17th July 1922. — Ազրայի մ.ջ Մար-
տիրսու Զաղայեցւոյ (+ 1611) գամբան Հայերէն
եւ պարսկերէն արձանագրութեամբ, զոր լը Հրա-
տարակէ ու կը թարգմանէ կենսագրական ծանօ-
թութիւններ աւելիներով:

Ք ա մ բ ջ ե ա ն Ա. Յ. Հայ իշխանուհի մը մա-
սին: Հայ կին, Ա. Պոլիս, Գ., 1922, թիւ 20,
էջ 1086—1087. Ասպարէզ, ԺԵ, 1923, թիւ 924:
Է տ ա ն ա կ ա ն կ ա ն կ ա ն կ ա ն կ ա ն կ ա ն կ ա ն
Հանական մոմին կը պատկանի Գրիգոր Պահա-
տանի իշխանին (+ 982) եւ կնո՞՛ Ծուշանայ (1036/40)
5—6 տարեկան դուռեր:

Strause E.: Die Geschichte der armenischen
Kirche. Lossnitzgrund 1922, 8°, 32.

Տ է ր-Դ ե ա ն Հ. Ա. Աստեղի Հայերւուն ներկոյ վե-
ճակը: Բ.Զ.Մ. Հթ., 1922, էջ 241—245, 278—283:

Mathorez J.: Notes sur quelques Arméniens
ayant vécu en France avant 1789. Rev. Et.
Arm. II, 1, 1922, 85—90, II, 2, 85—90.

Basmadjian J.: Histoire moderne des Ar-
méniens, depuis la chute du royaume jusqu'au
traité de Sèvres (1875—1920). Préface par J.
de Morgan. Paris, J. Gambez, 1922, 8°, p. XI,
240. Prix: 10 Frs.

Ա ր և ն ա ս ե ա ն Ա. Հայկական քիթը: Նոր Արամի-
կար Ա, 1922, թիւ 85, 87, 89, 93, 95: Յո-

դուածաշալցին նպատակն է Քետական ու Առ-
մելեան դիմագծութեանց վրայ անջնջերորդէն դրոշ-
մանած մէկէ աւելի ցեղային ինքնորոշ յատկանիշ-
ներէն մէ կ-հատին քննութեամբն միայն ապացու-
ցանել թէ կ ցեղային անանցանելի Խրամատ մը կայ
Հայոց եւ Նախահայոց ու Տուրանական ցեղերու
միջեւ, թէ Տուրանական ծագում չունինք Հայերս
ու ոչ ալ Հայաստանի նախապատմական բնիկ ժո-
ղովութեան եւ թէ Քետական ժողովոդոց արիւնը
կը կը իր երակաց մէջ՝ ստուար մեծամասնու-
թեան ներկայ Հայութեան: Հայք եւ Քետացիք
ունին պատցաւոր եւ նեղեղոր, քիթ:

Տ է ր ո յ է ն ց Ա. Նորահնար թագաւորը: Երեւակ Ա,
1922, էջ 36—38: Այն է Հ. Բ. Սարգսեանի
Տրդատ Բ. ը = Տիրիթ “անմիջական յաջորդ Ա. ա-
զարշու”:

Տ է ր-Ց ա կ ո վ ր ե ա ն Ա. Երեղայի Յունարէն ար-
ձանագրութիւններից: Բանրեր Հ. Գ. Ի., Ա-Բ,
1921—1922, էջ 226—229: Անսարկ Երեղայի պատ-
մական անցեալի վրայ: Կը հրատարակէ երեր յու-
նարէն ապագանագիրներ հայ թալգմանութեամբ,
ժ.Գ. եւ Ժ.Ե. գարէ:

Ս ա մ ու է լ ե ա ն Խ. Տոսկիվը Հայոց մ.ջ: Բան-
րեր Հ. Գ. Ի., Ա-Բ, 1921—1922, էջ
15—34: Հայ ժողովուրդի հաւատայիքներուն մէջ
նշանակալից տեղ կը բանէ կենդանիներու պաշ-
տամունքը: Պաշտաման տարրկայ դարձած են.
1. Զորբաստաններ, եզ, զոմէլ, ցուլ, կով, ձի,
ոչիսր, այծ, էշ, խոզ, շուն, կատու, մուկ, արջ,
ոչիսր, աղ էւս, եղնիկ, նապաստակ: — 2. Թուզն-
ունք, աղ էւս, կառու, կառունկ, ծիծենակ,
ճնձուկ, աղաւնի, բազէ, անգղ, բու, արօրիկ,
յօպուգ, կուկու, տարրակ, կաշազակ, սարեակ,
աղուու: — 3. Միջամանք — մեղու, մժեղ, մրջիւն:
— 4. Սողունը — օձ, զորու, կրիայ, խոցեամին:

— Ծառ քիչ, զրիթէ, շինչ կայ ձիներու պաշ-
տամունքէ: Գանի զի Հայերը հետու էին ծովէ:
Հայոց մ.ջ տատեմզմի գյութեան ապացոյց են
անանական աշխարհէն առնուած բաւմաթիւ ան-
ձնական (Եղնիկ եւն), տոհմահին (Արծրունի=Ար-
ծուիք եւն, աշխարհագրական (Ոճ, Գայլ եւն), վան-
քիրու (Անզայ Ա. Աստուածածին, Գայլու վանք եւն),
զինանշաններու (վարազ, վարազագիր մատանի եւն)
անուններ (17—19): Հնազիտական ու ազգագրա-
կան անշերելի փաստեր կան եղան, ոչիսրի ու խորի
(19—23 պեղութեր, վանքերու մ.ջ յատուկ յար-
գուած եղնիկ, մատազ, արեան գաշենք):
կեղեղ զմանաբարէ՝ իդապատկերով), նոյնակէն ձիու-
գերեցանաբարէ մէջ), շան (Արակեզք), կատուի
(կիւցանապետական ծագած), աքլորի եւ հաւի
(Քրիստոնի վարչամակէն ծագած), էջ 23—27, մանաւանդ օձի
(անանէր, տան զովաթէ, “օձի պորտու ու իւստաեղի,
օձի շապիկ), նոյն իսկ պիղծ համարուած մկան
(Մկան տօն), էջ 27—30, ապա արագի, կուռնկի,
ծիծառի, էջ 30—32, արջի ու զայի, էջ 32—34,
պաշտամուն:

Գ. ա ր է գ ի ն ե պ ի ս կ ո պ ո ս՝ Ազերէկենք եւ նրանց
շնարարական գործը (Պատմու. Հնագիտական Աւ-
տութեամբութիւն): Բանրեր Հայաստ. Գ.իւն.
ինսա. Ա-Բ, 1921—1922, էջ 177—206: Տօհմի

Ժազումին անորոշ (177—179): Արգելն ժ. Գ.՝ գարուն երկու ճարդի բաժնուած է այն: Առաջինի ամենանշանաւոր ներկայացուցիչն է Աղիկորեկ Է.՝ 1301ին շնած է Լոզարդի եկեղեցին, գործ Շահնիկ Ճարտարապետի (էջ 183—190 մասնաւոն ստորագրութիւն): Երկրորդ ճարդին կը պատկանի Քչնիի Մանուկը և պ. ը (էջ 191—194): — Աղիկորեկ Բ., թոռ. Ա. ի., և արդի Աւագ Բ. ի., որուն ժամանակ Նշանաւոր է Սիմեոն Արքանեցի (194—195): — Որդի եւ յաջորդ՝ Աւագ Գ., և ապա՝ Մանուկը Գ. 1452ին, (էջ 195—198): Ժ. Գ. գարուն ցիրցան տեղեկութիւններ միայն կան: Աղիկորեկն ցիրցն շառաւի զներու յիշատակութիւն կ'ըլլայ 1667ին բնացի Խոսյի քահընկալի մ.կ յիշատակարանին մէջ: Էջ 200—205 կը հրատարակէ կարեւոր յիշատակարանները:

Գ. արե կ ի ն ե պ ի ս կ ս պ ս ս՝ Հայ Ճարտարապետութիւնը Ստրչեղ վակու նոր աշխատութեամբ: Բանքեր Հ. Գ. Ի.՝ Բ.՝ Բ., 1921—1922, էջ 282—294: Ստրչեղ վակուիի գրական ուղին պարզելէ եար (282—285) կու տայ “Հայկական Ճարտարապետութեան”, Ա. Հատորին բովանդակութիւնը, էջ 285—294: Թօրաման եան թ.՝ “Կախաքրիտոսնեական Հայ Ճարտարապետութիւն: Բանքեր Հ. Գ. Ի.՝ Բ., 1921—1922, էջ 207—225: “Կախապատմական ժամանակի մ.ջ չինարտական աշխատութիւնն ու գործիքները” (207—211): Բնդհ. տեսք եւ զիքը հին ամոցներու (212—214): Հանդի խալիի (214—216), Աղբեաման (216—217), Պատրի (217—219), Հոռոմ (219—221), Պըրդ Գ.ազերման (221—223) եւու թիւ քանի մը ամի ոցներու (223—225) ստորագրութիւնը կ'ընէ աշխատել վ ճշգել ժամանակագրութիւնը:

Macier Fr.: Une forme arménienne du thème des «amants malheureux». Rev. Et. Arm. II, 1, 1922, 91—116. A. Մամիկին Զինի սիրապէպը, զոր հրատարած է Կաֆեհեան, Էզզ. Հանդ. XI, 1904, 197—240, կը ծանօթացնէ քաղուռ Ճարար: **Անանուն Գ.** Ռուսահայերի Հասարակական Զարգացութը (1870—1900). Հատու. Բ. Էջմանին, 1922. 8°. Էջը 248: Ա. Հատուը լոյս տեսած էր արդեն: Բ. ը կը գարունակէ. 1. Յարարերութիւնները հոյն շուրջը (7—46): 2. Առեւտքա-արդիւնաբերական զարգացում. Սոցիալական հարցը (116): 3. Կուրդութական ոգորումն (—171): 4. Հայութեան հաւաքութը (239): 5. Հայ արական հայութիւնը (—246):

— Հայ-Ռուս Օրիենտացեան: Բանքեր Հ. Գ. Ի., Ա. Բ.—Բ., 1921—1922, էջ 254—257: — Մամին. Աշխատավայրի ծագման խնդիրը, պատմական քննադատական ու սումնասիրութիւն. Էջը. 1921, էջ VI + 68 + L.

— Բարձր գարը Հայաստանում եւ Աշերայջանում: Բանքեր Հ. Գ. Ի., Ա. Բ.—Բ., 1921—1922, էջ 1—14: Հետաքրքրական ուսու մեափրութիւն մը բա ձեր գարի (խան, մելքը բէզ, ազարը) իրաւական պատմութեան Պատրիական եւ Ռուսական գերիշխանութեան տակի բալ ձր գառը սէփականաւոր չեր պարսկական շրջանին, թէեւ վեհապետի կալքով եւ անցիշատակ

աւանդութեամբ կը վայեր լայն արտօնութիւններ: 1846ին Ռուսաստան զայն սեփականաւոր եւ ճարտարակութիւնը: Բայց աստի առանձնաշնչորչում ներով ուսու աղջուակ նութեան համագալարութերաւական արդիւնքի, մինչեւ որ 1917ի Անդրկովկոսի Կոմիսարիատ գասերը վերացած չուշակեց:

Հին եւ նոր նշանաւոր գէմքեր: Յովհ. Յակոբեան (+ 1908), Վաստակ, Ա., 1922, թիւ 11: Սենեկերիմ Մանուկեան (ծն. 1824), թիւ 12: Գրիգոր Խան Շամանանձեան, թիւ 13: Մկրտչէ Պէտքիթ աշեան, թիւ 15:

Սէթ եւ անց Մ Յ. Երեւելի Հայկագունքի ի Հընդկաստան. Խօջայ Պետրոս Խոկան: Արմենիա. Ա.՝ 1922, թիւ 1, 2, 3: Աղայ Խաչիկ Առաքել, թիւ 5, 6, 7: Մասեհ Բարաջան, թիւ 10, 11, 12, 13:

Հայ Հայրենակեր մը. Յովհեկ Էմին. (1726—1809): Ազգ-Պահակ, Ա., 1922, թիւ 280: Ըմփափում “Յովհեկ Էմինի կեանքն ու ա կարծները”, անզիւերէն զրբին (Լոնդոն 1922): Հայրենիքի ազատութեան համար տարիներ աշխատող, Օրիի հոգուն Հայ մը եղած է:

Զ օպ ան ե ան Ա. Հայաստան. Աղդ-Պահակ Ա., 1922, թիւ 316, 318, 320, 322, 324, 326: Պատմական ակնարկ քաղաքական վերջին անցութեան գար: Ալարեան Գ. Ի. զ ո ր ի ս ո ր ի ս օ ր վ.՝ Հայ Գաղգոմի ան Ականատեսակ պատմութիւն 1914—1920: Էջը 430—70 Նկարներով եւ մեկ քարտեսով. Այենա, Միւտպ. ապ. 1922:

Կանոյեան Ա. Մաղիաղան: Բանքեր Հ. Գ. Ի., Ա. Բ.—Բ., 1921—1922, էջ 141—143: — Մատենակիրական աեղիներով կը ցնուի, որ լեռնազատու կամ աւանս կը գտնուի Պարսկահայքի Հերացման խոյ գաւառի մէջ. Բուղ. Խուզ.՝ Մարդուական = Ծափ. Բազր. Մահղաղան = Մաղչաղաղան = այժման Մահղաղան = Մայզան:

Փիրալեան Հար.՝ Հայաստանի զիւղատնտեսական արտադրականութիւնն ու եկերտութիւնական ակնարկն ակնարկ): Կոր Աշխարհ, 1922, Nr. 2, 84—100:

Պէտրով.՝ Տաբարի Արսագրութիւնը Հայաստանում: Կոր Աշխարհ. Թիվ Փլիս, Nr. 1, 1922, էջ 59—68:

Ի. Սէթ.՝ Փաշայեան Հայաստանի ջրային հարութիւնները եւ նրանց օգտագործումը: Կոր Աշխարհ. Nr. 1, 1922, էջ 69—78:

† Լեռն Լիսից եան Հայաստանը ֆիզկական տեսակետով Բանքեր Հ. Գ. Ի., Ա. Բ.—Բ., 1921—1922, էջ 234—243:

L'Arménie et la question arménienne avant, pendant et depuis la guerre. Avec sept annexes et deux cartes hors textes. Publication de la Délégation de la République Arménienne. 8°, p. 187, H. Turabian, Éditeur. 227, Bd. Raspail, Paris 1922.

Վազգեն Շիրական անհետական տեսակետով՝ Ճակատամարտ, Ժ. Բ.՝ 1922. Կ. Շ.՝ թիւ 1184, 1137, 1149: — Քաղուած „L'Arménie“ au point de vue économique“ գրութեւնը Մանի. Տէրակորեան, Ճակատամարտ, Ժ. Բ.՝ 1922: թիւ 1140: — Ընդարձակ քաղուած կ'ընէ նաեւ Խ. Գարիկեան, Հայաստան անտեսական տեսակե-

